Ztrácíš - Marek Ztracený

Ztrácíš
Marek Ztracený
Někdy lidem zbyde jenom víra,
co se ztrácí při pohledu na svět.
A milovaní lidi mizej v černých dírách
a někdo doufá, že se potkaj cestou na zpět.
A když ostatní jenom přihlížej
na smutný oči, který vyhlížej
A některý věci nejsou v lidský moci,
hrdě opětuju tvoje mlčení.
I když jsem sám, jsem s tebou ve dne v noci
a tiše doufám ve vysvobození.
A když ostatní jenom přihlížej a ty spíš,
čas pluje dál, doufám, že víš.
R: Ztrácíš se z mojí paměti
a lidi od nepaměti se znovu scházej, jéé
A doufám, že stihnem těch pár vět,
že najdem cestu zpět, tvý oči mi scházej, jejé
A někdy všichni žijem jenom vírou,
to když nám život mizí mezi prsty.
Jsme jako dutý stromy pod života tíhou,
všichni tušíme kam míří naše cesty
A když ostatní jenom přihlížej a ty spíš,
čas pluje dál, doufám, že víš, jéé
R:
Já přece vím, že jsem ten, co chybuje,
a marně doufá
Já přece vím, že jsem ten, co chybuje,
a ke dnu stoupá, ke dnu stoupá
Stoupám ze dna vzhůru,
vzhůru vodou pluju
svůj pocit tiše křičím,
že jsi pro mě vším a ničím
Stoupám ze dna vzhůru,
opouštím tvoje vody
Bortím tvý hráze, stoupám,
v lepší život doufám, jéé
R:
Já přece vím, že jsem ten, co chybuje,
a marně doufá
Já přece vím, že jsem ten, co chybuje,
a ke dnu stoupá.
a ke dnu stoupá